

deslige Indtægter, som inddrives ved Udpantning hos Beboerne af et Sogn eller en Kommune, kan Forkyndelse for de enkelte Skyldnere, uanset om disse paa det paagældende Tidspunkt bor i vedkommende Sogn eller Kommune eller ej, erstattes af en Bekendtgørelse uden Nævnelse af de enkelte Skyldneres Navne, i et stedligt Blad efter Fogedens nærmere Bestemmelse, eller ved Opslag paa offentlige Steder, eller ved Trommeslag eller ved Læsning til Kirkestævne efter Stedets Skik og Brug, Bekendtgørelsen sker efter, at Restancerne af Fogeden er godkendt til Inddrivelse, og mindst en Uge før Udpantningen foregaar, og skal indeholde Meddelelse om, at Godkendelse til Inddrivelse af de nærmere i Bekendtgørelsen angivne Restancer har fundet Sted, og at Udpantningen derefter maa ventes at blive paabegyndt uden videre Varsel en bestemt i Bekendtgørelsen angiven Dag, der fastsættes efter Aftale med den paagældende Udpantningsmyndighed.

Ved Inddrivelse af de Skatter og Afgifter, der opkræves ved Kommunernes Foranstaltning, kan i Stedet for den i forrige Stykke omhandlede Bekendtgørelse, tidligst 14 Dage før den Dag, paa hvilken Restancerne kan begæres godkendt til Inddrivelse, udstedes en paa samme Maade foretaget Bekendtgørelse indeholdende Angivelse af, naar saadan Begæring vil blive indgivet, samt hvilken Dag Udpantningen kan ventes at ville blive paabegyndt, hvilket sidste tidligst maa ske en Uge efter Begæringens Indgivelse. Dagen fastsættes efter Aftale med den paagældende Udpantningsmyndighed. I Bekendtgørelsen meddeles tillige, at der af Skyldnerne i Tidsrummet mellem Begæringens Indgivelse og Dagen for Udpantningernes Paabegyndelse skal betales et Gebyr svarende til halvt Udpantningsgebyr og fra sidstnævnte Tidspunkt fuldt Udpantningsgebyr ved Restancens Betaling, uanset om Betalingen ikke sker under en Udpantningsforretning.

Retsplejelovens § 600, jfr. Lov Nr. 91 af 1. April 1925 affattes saaledes:

Udpantningen iværksættes af Fogeden, men kan, naar Fordringen ikke overstiger 200 Kr., og Genstanden for Udpantningen ikke er faste Ejendomme, paa Landet ske ved Sognefogeden. Ved Udpantning for Skatter, Afgifter og andre Ydelser til det offentlige gælder de fornævnte Begrænsninger ikke, hvorhos saadanne Udpantninger ligeledes kan foretages af een eller flere af Kommunalbestyrelsen dertil bemyndigede kommunale Tjenestemænd, som autoriseres af Fogeden og benævnes Pantefogeder. Staten er ikke forpligtet til at anvende Pantefogeden til Udpantning for de Staten tilkommende Skatter m. v., der opkræves af Statsmyndigheder. Naar Rekvirenten afgiver Begæringen, forsynet med Paategning om den i Overensstemmelse med foregaaende Paragraf skete Forkyndelse eller med den i § 598, 2. Stk., omhandlede Paategning af Kommunalbestyrelsen, henholdsvis til Fogeden, Sognefogeden eller Pantefogeden, skal disse efter Fristens Udløb uden ufornoden Henstand iværksætte Udpantningen. Ogsaa hos de til Hæren eller Søværnet hørende Militærpersoner iværksættes Udpantning af den civile Foged, Sognefogeden eller Pantefogeden; men den, som skal foretage Udpantningen, har forud at underrette den paagældende Chef om den forestaaende Udpantning.

For saa vidt der med Hensyn til visse Fordringer i Lovgivningen er tildelt Fogeden en videregaaende Virksomhed i Henseende til Forretningens Kundgørelse og Foretagelse og det udlagtes Realisation m. m. samt foreskrevet bestemte Frister, inden hvilke det fornødne i disse Henseender skal være foranstaltet, forbliver det ved de herom givne Bestemmelser, ogsaa med Hensyn til det for Forsømmelser i saa Henseende fastsatte Ansvar, jfr. endvidere § 605, 2. Stk.